

Odluka:

Rev 438/08-2

Zbirni podatci

Broj odluke: Rev 438/08-2

Vrsta odluke: Presuda

Datum odluke: 04.03.2009

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev 438/08-2

U ime Republike Hrvatske

PRESUDA

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca Katarine Buljan, predsjednice vijeća te dr. sc. Ivana Kaladića, Gordane Matasić - Špoljarić, mr. se. Lucije Čimić i Jasne Guštek, članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice B. Č. iz V., Vrazova 19, koju zastupaju punomoćnici Z. K., odvjetnik u V. i T. Č. iz V., Vrazova 19, protiv tuženice Republike Hrvatske, koju zastupa Općinsko državno odvjetništvo u L., Građansko upravni odjel, radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužiteljice protiv presude Županijskog suda u V. poslovni broj GŽ-1248/07 od 14. siječnja 2008., kojom je potvrđena presuda Općinskog suda u N. M. poslovni broj P-124/07 od 4. srpnja 2007., u sjednici vijeća održanoj 4. ožujka 2009.

presudio je:

Revizija tužiteljice odbija se kao neosnovana.

Tuženica se odbija sa zahtjevom za naknadu troškova odgovora na reviziju.

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja odbijen je tužbeni zahtjev kojim se nalaže tuženici isplatiti tužiteljici 1.000.000,00 kn i to 500.000,00 kn s osnova nematerijalne štete zbog povrede časti i ugleda i 500.000,00 kn s osnova izgubljene zarade sa zateznom kamatom tekućom od 7. srpnja 2005. do isplate (toč. I. izreke prvostupanjske presude), a tužiteljici je naloženo tuženici naknaditi parnični trošak 25.000,00 kn (toč. II. izreke prvostupanjske presude).

Drugostupanjskom presudom odbijena je žalba tužiteljice kao neosnovana i potvrđena je presuda suda prvog stupnja.

Protiv drugostupanjske presude tužiteljica je podnijela reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da revizijski sud ukine pobijanu i prvostupanjsku presudu i vrati predmet sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

Tuženica u odgovoru na reviziju tužiteljice, pobija navode revizije i predlaže da se ista odbije kao neosnovana, a

tužiteljicu obveze da joj naknadi trošak postupka u povodu revizije.

Revizija nije osnovana.

Prema odredbi čl. 392. a. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03 i 88/05 - dalje ZPP), koja se primjenjuje u ovom predmetu na temelju čl. 52. st. 4. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 84/08), revizijski sud ispituje pobijanu presudu samo u onom dijelu u kojem se ona pobija revizijom i u granicama razloga određeno navedenih u reviziji.

Nije ostvarena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP, na koju se ukazuje revizijom, jer su u presudi navedeni razlozi o odlučnim činjenicama. Ti razlozi nisu nejasni niti proturječni. O odlučnim činjenicama ne postoji proturječje između onog što se u razlozima presude navodi, posebno iskaza saslušanih svjedoka. Presude nemaju nedostataka zbog kojih se ne mogu ispitati.

Drugostupanjski sud je u žalbenom postupku postupio u skladu s odredbom čl. 375. st. 1. ZPP i u obrazloženju presude ocijenio sve žalbene navode koji su od odlučnog značenja za donošenje odluke u ovom sporu.

Predmet spora je zahtjev tužiteljice da joj tuženica naknadi nematerijalnu štetu (zbog povrede časti i ugleda) i materijalnu štetu za izgublenu zaradu zbog nepravilnog i nezakonitog rada Općinskog državnog odvjetništva u V. i suca Općinskog suda u V.

U postupku koji je prethodio reviziji općinski i županijski sud su utvrdili:

- da je protiv tužiteljice Đ. Be. 23. prosinca 1999. podnijela kaznenu prijavu zbog kaznenog djela iz čl. 227. st. 2. u vezi sa st. 1. Kaznenog zakona. U kaznenoj prijavi je navela da je tužiteljica kao njezina punomoćnica te punomoćnica Ž. B., S. B., D. B. i D. B. od isplaćenog iznosa naknade štete od 129.612,07 kn od S. o. d.d. po presudi Općinskog suda u V. poslovni broj P-1245/96, 10. svibnja 1999. njima predala manji iznos od iznosa koji im je trebao pripasti na temelju presude,
- da je, nakon podnesene kaznene prijave, državni odvjetnik zatražio od Općinskog suda u V. dostavu spisa poslovni broj P-1245/96 te podnio prijedlog Županijskom sudu u V. za poduzimanje istražne radnje ispitivanjem svjedoka Đ. B.a od Policijske postaje V. zatražio provođenje kriminalističke obrade obavljanjem obavijesnih razgovora s B. Č., Ž. B., S. B., D. B. i D. B.,
- da je Općinski državni odvjetnik u V. 22. srpnja 2002. podnio Općinskom sudu u V. optužni prijedlog protiv B. Č. zbog kaznenog djela iz čl. 227. st. 2. u vezi st. 1. KZ,
- da je tijekom glavne rasprave u kaznenom postupku, na ročištu 1. travnja 2004. državni odvjetnik izjavio da odustaje od kaznenog gonjenja protiv tužiteljice navodeći da nije nedvojbeno dokazano kazneno djelo, ali je oštećenica Đ. B. preuzela kazneni progon,
- da je na istom ročištu sud donio presudu kojom je tužiteljica oslobođena optužbe da bi počinila kazneno djelo protiv imovine, zloupotrebom povjerenja, a pisani otpravak presude otpremljen je strankama 15. lipnja 2004.,
- da je ta presuda pravomoćna 29. lipnja 2004.

Na temelju navedenih utvrđenja nižestupanjski sudovi su pravilno primijenili materijalno pravo iz odredaba čl. 67. st. 1. Zakona o sudovima („Narodne novine“, broj 3/94, 75/95, 100/96, 131/97, 129/00 i 67/01 - dalje: ZS) i čl. 83. st. 1. Zakona o državnom odvjetništvu („Narodne novine“, broj 51/01 - dalje ZDO) kada su odbili tužbeni zahtjev, pravilno ocijenivši da niti sudac niti državni odvjetnik nisu postupali niti nezakonito niti nepravilno pa ne postoji odgovornost tuženice za štetu koju u ovom postupku potražuje tužiteljica.

Pravilno su sudovi ocijenili da bi odgovornost tuženice u konkretnom slučaju postojala pod pretpostavkama iz čl. 67. st. 1. ZS i čl. 83. st. 1. ZDO, dakle kada bi se utvrdilo postojanje nepravilnog i nezakonitog rada suca odnosno državnog odvjetnika tijekom kaznenog postupka koji je vođen protiv tužiteljice.

Prema odredbi čl. 67. st. 1. ZS Republika Hrvatska odgovara za štetu koju u obnašanju sudačke dužnosti nanese sudac građaninu ili pravnoj osobi, svojim nezakonitim ili nepravilnim radom, a odredbom čl. 83. st. 1. ZDO propisano je da Republika Hrvatska odgovara za štetu koju u obnašanju dužnosti nanese državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika građaninu ili pravnoj osobi nepravilnim ili nezakonitim radom.

Pri tom se nezakonit rad očituje kao postupanje suprotno zakonu, drugom propisu ili općem aktu, odnosno kao propuštanje da se primijeni zakon, drugi propis ili opći akt. Nepravilan rad očituje se kao činjenje ili nečinjenje suprotno propisanom ili uobičajenom načinu obavljanja djelatnosti.

S obzirom na činjenicu da je Đ. B. podnijela kaznenu prijavu protiv tužiteljice, državni odvjetnik je postupao u skladu s odredbom čl. 174. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine”, broj 110/97, 87/98, 58/99, 112/99, 58/02 i 143/02) poduzimajući radnje u svrhu ocjene vjerodostojnosti navoda u prijavi, a kasnije tijekom kaznenog postupka pred Općinskim sudom u V., kada je odustao od optužbe protiv tužiteljice, jer je ocijenio na temelju provedenih dokaza da nije nedvojbeno dokazano da bi tužiteljica počinila kazneno djelo za koje se teretila. Treba reći i da je nakon što je državni odvjetnik odustao od optužbe protiv tužiteljice, oštećenica Đ. B. preuzela kazneni progon.

Neosnovani su navodi tužiteljice o nezakonitom vođenju kaznenog postupka, jer da su postojale potvrde o izvršenim isplatama štete Đ. B. kojima se potvrđuje „ono što u njima stoji”. Naime, radi se o privatnim ispravama koje je izdala tužiteljica kao odvjetnica i iste nemaju dokaznu snagu javne isprave, kako su to pravilno ocijenili i nižestupanjski sudovi.

Naime, prema odredbi čl. 230. st. 1. ZPP isprave koje je u propisanom obliku izdalo državno tijelo u granicama svoje nadležnosti te isprava koju je u takvom obliku izdala pravna ili fizička osoba u obavljanju javnog ovlaštenja koje joj je povjereno zakonom ili propisom utemeljenim na zakonu (javna isprava), dokazuje istinitost onoga što se u njoj potvrđuje ili određuje.

I privatna isprava (u ovom slučaju potvrde koje je izdala tužiteljica kao odvjetnica) valjano je dokazno sredstvo, ali ona sama po sebi, za razliku od javne isprave, ne dokazuje istinitost onoga što se u njoj potvrđuje. Stoga, privatnu ispravu treba posebno cijeliti u sklopu ostalih provedenih dokaza, kako je to učinjeno u konkretnom slučaju.

Nadalje, u kaznenom postupku koji se vodio pred Općinskim sudom u V. u spisu poslovnih broj K-295/02 nisu počinjene nezakonitosti, odnosno nepravilnosti pa niti u vezi s trajanjem postupka, koje bi mogle biti razlogom odgovornosti države za rad suca u smislu naprijed navedenih propisa.

Budući u postupku nije utvrđeno da je šteta koju trpi tužiteljica posljedica nezakonitog ili nepravilnog rada suca ili državnog odvjetnika, to nema osnove za odgovornost tuženice, kako su to pravilno ocijenili i nižestupanjski sudovi.

Zbog toga ne postoji revizijski razlog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 385. st. 1. toč. 3. ZPP).

Na temelju odredbe čl. 393. ZPP revizija tužiteljice odbijena je kao neosnovana.

Tuženica je odbijena sa zahtjevom za naknadu troška odgovora na reviziju, jer isti nije bio potreban u smislu čl. 155. 1. ZPP.

U Zagrebu, 04.03.2009.